

Geceye Karanlık Benim

— GürhanGürses · 14 Mayıs 2020

cehennem olmuş bir ömrün tam da ortasındayım
sana uyuyorum, sensizliğe uyanıyorum,
söyle neredesin sen

güneş kapkaranlık, acım apaydınlık
her yanım kül olmuş yanık kokuyorum
yar yanağı dururken can yanığımı
üfle de acısı geçsin

içim kan ağlıyor, kızılalık şerbeti içmişim
kendimden vazgeçmişim
söyle ben şimdi sensiz ne yapayım

gözlerim ağlıyor yine
yağmur bedduasına mı çıktın
hıçkırıklarım kırık kalbimi yalıyor
yürek yarama tuz ekiyor her bir gözyaşım

ağrı üstüne ağrı mı olur şimdi
nasıl bir boşluk bıraktın farkında mısın
gözlerim haramdır başkasına
sözlerim öksüzdür senden sonrasına
bu nasıl bir dünyadır başımda dönüyor
yoksa yokluğundan mıdır başım dönüyor

ödüm kopuyor sensiz ölmekten, sessiz gitmekten
nasıl da sevmişim yüreğim hâlâ sen diye çarpıyor
hani bıraksam yüreğimi
göğüs kafesimi kırıp sana koşacak
aklımı serbest bıraksam
bir füze gibi sana fırlayacak

her zerremle sensizliği yaşıyorum
inim inim inliyorum
her zerreme iğne batıyor

kıymıklar kalbimi yokluyor

bir çıksan var ya karşıma
kalbim durmazsa namerdim
gözlerim yerinden çıkmazsa
aklım başımdan gitmezse,
ölmezsem ne olayım
söyle sevdi mi kimse seni
benim seni sevdiğim gibi

ölmüşüm gittiğinden beri, öylesine yaşıyor gibiyim
tatsız tuzsuz bir yemek gibi, mavisini yitirmiş bir gökyüzü
yaprğını kaybetmiş bir ağaç, kokusunu yitirmiş bir çiçek gibi

nasıl olmamı bekliyordun ardından
şen şakrak mı, mesut bahtiyar mı,
susma yalvarırım bir şey söyle
canın cehennem de, anlarım

geceye karanlık benim
bir kabus gibi uykuya çöken benim
göğü yırtan şimşek benim
hasret benim, çile benim

her yanımla cehennem olmuş zehir zıkkım bir haldeyim
ömrümün kalan kısmını ikmal etmekteyim

bir kuru ot gibiyim, bir acı su, bir yavan ekmek.
söyle, bensiz yediğın içtiğın her şey
zehir zıkkım olsun diye.